

2024. április
Megbocsátás hónapja – beszámoló

Az új téma egész hónapunkat átszötte, igyekeztünk minden oldalról megközelíteni, és a tanultakat alkalmazni adott pillanatokban. Idézeteket olvastunk a megbocsátással kapcsolatban. Megbeszéltük az érzéseinket, átadtuk egymásnak gondolatainkat: Miért nem jó haragot tartani? Miért fontos szívből megbocsátani? Milyen érzések uralnak bennünket, ha megbántanak, ha haragszanak ránk, ha kibékülünk? Kivel szoktunk leggyakrabban civakodni és miért? Hogyan hat a megbocsátás a személyiségünkre?

Több tanmesét is olvastunk a megbocsátásról. Az egyik történet szerint, ha sokáig cipeljük a haragot, olyan mintha egy zsák krumplit hordoznánk magunkkal, csak a súlyt a szívünkben érezzük. Ha ráadásul az idő múlásával a krumplik rohadni kezdenek, rájövünk, el kell dobunk azokat. Vagyis a haragtól is meg kell szabadulnunk, hogy ne nyomja a lelkünket. Kérjünk bocsánatot, bocsássunk meg! Így lett a hónapunk jelképe a meséhez kapcsolódóan a krumpli, és a „Bocsi Maci!”. A krumpli a sokáig tartó haragot képviselte. Az aranyos macika a gyors kibékülést. Összezőrdülés esetén természetesen senki nem választotta a krumplit. A kis mackónk pillanatok alatt meghozta a békét.

A Föld napján az egész napot áthidaló programot szerveztem a gyerekeknek, nagy hangsúlyt adva a bolygónk védelmének. Sokféle Föld napi alkotást készítettünk. Plakátot színeztünk. „Óvd a Földet!” feliratú kis képeket készítettünk, az udvaron osztottuk ki az iskola tanulóinak. Megvalósítottuk a „Föld napi Landart alkotás” feladatot. A gyerekeket arra kértem, hogy a természet, a növények védelmét figyelembe véve, hozzanak olyan természet adta kincseket: kavicsot, csigaházat, terméseket, lehullott virágszirmokat, lemetszett ágak leveleit, ágacskákat stb., amiből alkotásokat készíthetnek. Igaz, a rossz időjárás miatt nem a természetben, hanem az iskola aulájában hoztuk létre műveinket. Szerintem nagyon szépek lettek.

Evelin néni, aki az éneket tanítja nálunk, csatlakozott hozzánk, és együtt énekeltük el Bagdi Bella: Gyűjts egy gyertyát a földért című dalát.

Az alkotást másnap is folytattuk. Egy kis rajzos gyermekfigurát színeztünk mindenki saját magát szimbolizálva. Körberaktuk a színes földgömbünkön jelképes kézfogással, kifejezve, hogy békében, szeretetben, egyetértésben élünk a Földön. Következő alkotásunkhoz körberajzoltuk a kezünket. Úgy díszítettük, színeztük, olyan jelképeket rajzoltunk bele, amely a bolygónkat, a természet szépségét mutatták be.

Hónapzáró Boldogságóránkon jó hangulatba hoztak bennünket a nyelvtörő mondókák.

És hogyan kapcsolódtak a hónap témájához? Hát így: „*Egyszer egy pici pocakos pocok pocakon pöckölt egy pici pocakos pockot. Csóré csiga csalán csúcsán cselleng, de a csalán nem túri, csóré csiga csupasz csápját megcsípi.*” Hú, itt szükség volt a megbocsátás gyakorlására!

Megvalósítottuk a „Tavaszi ritmusok” című feladatot is.

Zárásként elmentünk a Város napjára, ahol nagyon vidám órát töltöttünk el, régi, népi játékokkal próbára téve ügyességünket.

